

В озелененні міст велике значення мають інноваційні підходи. Так, іспанські вчені розробили новий матеріал – біобетон, до складу якого входять речовини, що дозволяють йому зберігати всі властивості при проростанні рослин. За допомогою біобетона будівлі можна перетворити в вертикальні сади без використання додаткових матеріалів і горщиків. Основний сполучний матеріал в біобетоне – фосфат магнію, що забезпечує сприятливі умови для розвитку мохів, лишайників і інших рослин без шкоди для будівельних конструкцій [2].

Також в'юнкі рослини допоможуть приховати недоліки будівництва, і в той же час задекорувати непривабливі споруди, затримати пил і знизити рівень шуму. Особливу увагу можна приділити «висячим клумбам» з однорічних квітів, які створять яскраві плями на фасаді будівлі.

Варто було б частіше проводити заходи щодо поліпшення якості міста, так як треба замислюватися про майбутні покоління, і вже починати діяти! Адже кожне посаджене дерево сьогодні – це можливість майбутніх поколінь мати стале завтра.

Список використаних джерел

1. Доклад директора Департамента коммунального хозяйства городского совета Виктора Китанина на тему: «Защита зеленых насаждений и Лесопарка г. Харькова». Официальный сайт Харьковского городского совета, городского головы, исполнительного комитета. URL: <https://www.city.kharkov.ua/ru/document/doklad-direktora-departamenta-kommunalnogo-hozyaystva-gorodskogo-soveta-viktora-kitanina-41103.html> (дата звернення 24.02.2020).
2. Іспанці винайшли біобетон для вертикальних садів на стінах. ТСН служба. URL: https://tsn.ua/nauka_it/italiyaci-vinayshli-biobeton-dlya-vertikalnih-sadiv-na-stinah.html (дата звернення 24.02.2020).

ТРУДОВА ІМІГРАЦІЯ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Сторожук А.Г.

Науковий керівник – Бєрвєно О.В., д-р екон. наук, професор

Трудову імміграцію можна розділити на жіночу і чоловічу. Так, жінки їдуть на заробітки до Італії, Туреччини, Греції, а ось чоловіки в основному їдуть в Росію, Польщу, Чехію та Угорщину. Такий поділ відбувається тому, що чоловіки їдуть працювати в будівельні сфери або на заводи, а жінки їдуть працювати в якості домашньої прислуги, нянею, доглядальницею.

З України їдуть на заробітки чоловіки і жінки у віці 20-49 років, найбільший відсоток серед іммігрантів мають люди у віці 25-29 років.

Більшість українців, які їдуть працювати за кордон, мають або середньо технічну або повну загальну середню освіту. Значна кількість таких мігрантів пояснюється тим фактом, що існують визначені складнощі з працевлаштуванням в Україні на гідно оплачувану посаду.

А ось українці з вищою освітою більш охоче залишаються працювати в Україні, так як не мають великих проблем з працевлаштуванням. Близько 65 % людей, що мають трудовий досвід роботи за кордоном, більш охоче повертаються працювати туди знову і знову. Працюючи в країнах закордону, люди не мають можливості отримати гідний рівень кваліфікації в певній сфері, що допомогло б у працевлаштуванні в Україні.

Велика частина трудових іммігрантів з України працює за кордоном нелегально, що призводить до порушення їх прав, невідповідності умовним трудовим нормативам, характерних як для України, так і для країни перебування, що може послужити причиною вимушеної депортації з іншої країни.

Також для українських громадян, які систематично працюють закордоном, важливим є процес адаптації до українського суспільства, яке змінюється за період їх відсутності, що ще більше ускладнює можливість їх подальшого працевлаштування в країні.

Так само в Україні серйозною проблемою є інтелектуальна імміграція, яка актуальна на сьогоднішній день, по ряду причин:

- зниження якості людського потенціалу;
- недоотримання результатів від бюджетних витрат на освіту;
- нестача кадрів вищої кваліфікації і, як наслідок, технологічне і економічне відставання;
- низький рівень ВВП на душу населення.

З іншого боку, по поверненню такі мігранти можуть мати значний вплив на економічний розвиток в країні. Тому слід розділяти імміграцію, яка носить тимчасовий характер і довгострокову або безповоротну. Дані за 2017 рік свідчать, що близько 4914 науковців виїжджали для підвищення кваліфікації, навчання або стажування, що є позитивним фактором для підвищення рівня освіти в Україні [1].

Також значним плюсом є те, що університети можуть відправляти студентів на стажування в інші країни, для обміну досвідом, на сьогоднішній день існує величезний вибір всляких програм лояльності для стажування за кордоном, це є значною перевагою в освіті, особливо можливість стажування студентів закордоном.

Все більша кількість людей прагнуть виїхати в європейські країни, хтось для отримання досвіду, хтось для заробітку, а хтось для отримання

мання знань. З певним багажем знань професіонал у своїй стає більш затребуваним. Але існує гостра проблема недовірення.

До викладання в навчальних закладах інших країн найчастіше залучаються науковці з Києва (22,5 %), Львова (14,9 %) і Харкова (13 %), а за неофіційними даними кількість викладачів, що їздять на роботу закордон у Львові сягає до 25 %, це на порядок вище ніж в столиці України і пов'язано, в першу чергу, з близькістю кордону [2]. Питання сучасної імміграції характеризуються як низкою позитивних, так і негативних моментів. Однак найзначнішим негативним фактором імміграції є її значний масштаб, пов'язаний з неможливістю гідного працевлаштування в країні.

Для того, щоб мінімізувати її рівень, необхідно невідкладно вирішити ряд проблем:

- підвищити мінімальну зарплату в Україні;
- підвищити кількість бюджетних місць у державних університетах, технікумах, і т.д., так як українці повинні отримувати гідну освіту;
- направляти після закінчення університету на роботу за фахом для отримання досвіду в своїй сфері діяльності;
- поліпшити умови праці на вітчизняних підприємствах;
- забезпечити інституційний супровід імміграції;
- розвивати систему соціально-трудова відносин, в тому числі з використанням нестандартних форм зайнятості.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт Державного комітету статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення 24.02.2020).
2. Білоус-Сергеева С. О., Сафонова К. С. Проблема трудової міграції в Україні. Її вплив на економіку країни. Вісник Приазовського державного технічного університету. Серія: Економічні науки. 2017. № 34. С. 327-335.

УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНІМ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ ЯК ФАКТОР СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Мамічева А.Д., Саркісов В.Е.

Науковий керівник – Островський І.А., канд. екон. наук, доцент

Однією з головних перешкод сталому розвитку української економіки є зростання загроз боргових ризиків, зокрема:

- тиск боргових виплат на державний бюджет, що формує виклики для стабільності державних фінансів і платіжного балансу;
- висока вартість державних запозичень, що значно збільшує потреби державного бюджету на їх обслуговування, відволікаючи ресурси від спрямування на інвестиційні потреби та розвиток людського капіталу;